Gyrithe Lemche: Henviste til, at D. K. i 1908 indgav Forslag til Regering og Rigsdag til *nye Bestemmelser vedrørende Formuesforholdet mellem Ægtefæller og Ægtefællers Forældremagt over deres Børn* — dette Forslag var Udtryk for D. K.s Standpunkt i denne Sag. G. Lemche spørger, om dette er hævdet indenfor Kommissionen, eller om Udvalget kun har modtaget Underretning og ikke tænkt selvstændigt? Der findes intet i Forslaget, der sikrer Hustruen Andel i Fællesvirksomheden. G. Lemche fremdrog forskellige Eksempler, der viste, hvor stærkt paakrævet dette — efter Talerens Mening — var.

Astrid Holten Bechtolsheim: Udtaler, at det saa ofte er sagt, at D. K. er for beskedent. Maaske var det hendes Fejl, at hun ikke fremhævede, at Familieretsudvalget, da det saa det endelige Forslag, var forbavset over, hvor meget der var naaet. Atter og atter havde Udvalget fremsat Kvindernes Synspunkter, og D. K.s Ønsker har præget Forslaget.

Forslaget fra 1908 betragtede hun som et løseligt Udkast, men der var iøvrigt peget paa det gamle Krav overfor Estrid Hein. Nu foreslaas det, at en Ægtefælle, der yder Bistand i den andens Virksomhed, har Ret til Vederlag. Mellem Bistand og fælles Virksomhed er mange Tvivlstilfælde. Udvalget havde ment, at Kvinder nu maa være saa udviklede, at de, hvis de gifter sig og driver Fællesvirksomhed med Manden, selv kan træffe Aftale med ham om Udbyttets Fordeling, saa Loven ikke behøver at indeholde særlige Bestemmelser for disse Tilfælde.

G. Lemche: Havde ønsket, at alle D. K.s Ønsker var kommet frem i Udvalgets Henvendelser. Det nuværende Udvalg er jo et andet end det i 1912 nedsatte. Fru Lemche udtalte sin Taknemlighed over Udvalgets Arbejde og ydede Udvalget sin Anerkendelse.

A. Holten Bechtolsheim: Udvalgets Arbejde er ikke endt, nu arbejdes der videre for at faa vore Krav anerkendt af Rigsdagen, og det er Udvalgets Mening, at det kunde være en Støtte for de Kvinder, der i Folketingsudvalget arbejder for Kvindernes Sag, om Fællesmødet indgav den foreslaaede Resolution.

G. Lemche: „Jeg lægger med fuld Tillid Arbejdet i Udvalgets Hænder og bøjer mig for, at Bogstaven ikke kan følges, men haaber, at Aanden i Bogstaven ikke forandres."

Formanden: Gør opmærksom paa, at hun havde sagt i sin Beretning, at D. K. kunde være stolt og glad over Fortidens Arbejde. Kommissionen og Rigsdagen har bygget paa det Arbejde, vi har gjort, og vi er nævnt hædrende for dette Arbejde. D. K.s selvstændige Røst præger de vigtigste Paragrafer i Forslaget.

Resolutionen vedtoges enstemmigt.

Udvalget ang. Børneforsorg.

Elisa Petersen (Formand for Udvalget): Paa Fællesmødet i Aalborg besluttedes enstemmigt at indgaa til Regeringen med Andragende om Nedsættelse af en Kommission til Revision af „Lov om Tilsyn med Plejebørn af 1. Marts 1895" samt til at tage andre Børnelove op til Behandling, tillige om at D. K. maatte blive repræsenteret i en saadan Kommission. Vi henviste til vort tidligere Arbejde til Forbedring af Børnenes Kaar. Vi hæftede os særlig ved Lov om Tilsyn med Plejebørn, fordi vi gennem det store Materiale, der var indsamlet i vore Kredse Landet over, vidste, at Plejebørnenes Forhold ikke var betryggende, bl. a. fordi det nuværende kommunale Tilsyn næsten overalt er overdraget ret tilfældige frivillige Tilsynsførende, som mangler Tid og Indsigt, og hvis Arbejde savner en sagkyndig kontrollerende Myndighed, som den Plejebørnstilsynet i København og enkelte større Byer er underkastet.

Ved Nytaarstid nedsatte Regeringen et Udvalg, der fik til Opgave at fremsætte Forslag til en ændret Værgeraadslov, samt til en Ændring af Lov om Tilsyn med Plejebørn. Det var et ganske snævert Udvalg, og D. K. blev ikke repræsenteret. Sidst i Februar indgav vi derfor vor Betænkning til Udvalget. Denne er refereret i „Kvinden og Samfundet" Side 57 — 1919.

Økonomiske Betænkeligheder m. H. t. vort Kravs Gennemførelse maa tilbagevises med et, „hvad koster det at lade være". I Værgeraadsloven af 1905 udtaltes allerede, at det var billigere at forebygge end at helbrede, at Opdragelse var bedre end Straf — lad os derfor tage Ondet ved Roden og gøre, hvad vi kan for at beskytte Barnet mod at komme paa Afveje. Hjemmene bør tage sig af Børnene, men mange gør det ikke; vi maa hjælpe til, at disse Børn kommer under ordnede Forhold og hindre, at de rykker ind blandt Samfundets Udskud — kommer de først der — saa er de for det første tabte menneskelige Værdier for Samfundet, dernæst betyder de sandsynligvis Generation efter Generation uberegnelige store Udgifter for Samfundet. Ud fra disse Betragtninger maa man langt snarere sige: „har vi Raad til ved ikke at foretage saadanne Foranstaltninger at lade Værdier gaa til Grunde".

Hvad selve vort Forslag om Tilsyn med Plejebørn angaar, har vi haft den Glæde at se en socialt interesseret Kredslæge ivrigt gaa i Breschen for Hovedtanken i vort Forslag, først i vort Blad og nu i de seneste Dage i Børnesagens Tidende, hvor han henviser til D. K.s Forslag og opfordrer til at faa det taget op til Diskussion der i Bladet.

Udvalgets Betænkning maa sikkert snart foreligge og Forslaget komme til Behandling paa Rigsdagen — vi vil følge dens Gang med vaagen Interesse.

Jeg takker for Breve fra Korrespondenter til Børneudvalget og beder om stadig at faa meddelt alt af Interesse for dette.

Ulrikke Mathiesen: København, beder Udvalget arbejde for Oprettelse af Optagelseshjem under Moderens Sygdom. Hjemmene skulde betale efter Evne for Børnenes Ophold. (Foreslaar Afstemning herom).

Sigrid Krogh, Viborg: Beklager, at Værgeraadene kan afvise Børn.

Asta Iversen, Lyngby: Spørger, om det er bevist, at Børn forbedres paa Børnehjem, om det ikke var bedre at forbedre Hjemmene.

A. Holten Bechtolsheim: Har været beskæftiget i Værgeraadsarbejde. og mener, at Værgeraadet nok i nogle Tilfælde trænger til større Ret til at fjærne Børn fra Hjemmet, men at det skal være forsigtigt med at benytte denne Ret.

Laura Lind, Udby Pigehjem: Staar i Arbejdet for den vanartede og forbryderiske Ungdom, omtaler, hvor vanskeligt det er at faa et godt Resultat af dette Arbejde, fordi Børnene der er i 15—17 Aars Alderen, *tvangsindlægges*. De faar Undervisning i alt husligt Arbejde, faar somme Tider Pladser førend de 3 Aar, de skal være under Værgeraadet, er gaaet, men de gaar alle fra deres Plads den Dag. Tilsynet hæves. For en Del er dette deres ufornuftige Mødres Skyld, de skriver: „hold Modet oppe, I slipper